

Thijs Berman:

Een alumnus als lijsttrekker bij de Europese verkiezingen

'De wereld kan beter, laten we het maar eens gaan doen!'

Hij ging Psychologie studeren maar zijn werkzame bestaan nam een andere wending en hij werd correspondent voor verschillende bladen en radioprogramma's. Na twintig jaar in de journalistiek had hij het gevoel dat hij zelf de antwoorden wel kon geven. In juni doet hij daarom als lijsttrekker van de Partij van de Arbeid voor de tweede keer mee aan de Europese verkiezingen: Thijs Berman.

Een eerdere afwijzing door de toneelschool van Maastricht bleek een stevige knauw voor het ego, concludeert Thijs Berman. Hij wist niet goed wat hij dan moest gaan doen. Het werk van zijn toenmalige vriendin bracht uitkomst. "Zij werkte als leerkracht in het lager onderwijs. Ik vond die kinderen leuk. Het is heel interessant om te zien hoe ze zich ontwikkelen." Hij besloot om Psychologie te gaan studeren. De keus viel op de Universiteit Utrecht omdat in de jaren 50 en 60 grote Nederlandse psychologen als Johannes Linschoten en Frederick Buitendijk daar gedoceerd hadden (beiden waren verbonden met de zogeheten Utrechtse School, een richting in de psychologie en psychiatrie in Utrecht die sterk door de fenomenologie was beïnvloed, red.). "Hun leerlingen liepen nog in Utrecht rond en gezien mijn belangstelling voor de verschillende psychologische scholen, was de keus snel gemaakt."

Il a suivi son coeur

Tot zijn kandidaats (vergelijkbaar met het huidige bachelordiploma, red.) bleef hij in Utrecht waarna hij in Parijs Filosofie en Psychoanalyse ging studeren aan Paris VIII in Saint-Denis. "Het existentialisme, de fenomenologie, het postmodernisme, in Parijs waren al die filosofen die zich daarmee bezighielden. Daar wilde ik graag college bij volgen." Na een jaar Parijs keerde Berman terug naar Nederland om in Amsterdam – *il a suivi son coeur* – af te studeren als ontwikkelingspsycholoog. "Later heb ik wel eens gedacht dat ik mijn studie beter in Utrecht af had kunnen maken. Ik heb daar voor mijn kandidaats heel interessant les gehad. Bovendien was mijn belangstelling voor de psychologische scholen eigenlijk groter dan voor de psychologische praktijk."

Na zijn doctoraal trok Berman weer richting Parijs omdat zijn toekomstige vrouw daar woonde. Samen met een Amerikaanse vriend zette hij een psychologische praktijk op. "Ik ging aan de slag als kinderpsycholoog maar na één cliënt dacht ik: Dit is een vergissing." Voor de Groene Amsterdammer had hij ondertussen een artikel geschreven over filosofie en die vroegen om steeds meer stukjes. "De afwisselende onderwerpen, het schrijven, ik vond dat verschrikkelijk leuk, *le plaisir de se voir imprimé* – het plezier iets van jezelf in druk te zien, was groot."

'Ik had mijn studie beter in Utrecht af kunnen maken'

Bezetting Academiegebouw

Zijn Utrechtse studententijd was rustig. Hij bezocht geen cafés en ging niet uit. "Geen nachtelijke schreeuwpartijen voor mij. Ik wilde goed studeren en een diploma halen." Aan de bezetting van het Academiegebouw in '82 deed hij wel mee. "Ik geloof dat we boos waren op de bezuinigingsplannen van de regering. We hebben toen in slaapzakken de nacht in het Academiegebouw doorgebracht. Ik geloof niet dat er iets kapot is gegaan. Eigenlijk was het allemaal heel beschaafd... en het heeft geen pest geholpen."

Parijs, Moskou, Parijs

Schrijven zit Berman in het bloed. "Als studentassistent begon ik ongeacht het vak, vaak met een les spelling. Iemand kan nog zoiets goeds bedenken en opschrijven, als het vol taal- en stijlfouten staat, neemt niemand het serieus." Hij breidde zijn journalistieke activiteiten uit en werd correspondent voor verschillende bladen zoals de Groene Amsterdammer en Elsevier, en radiozenders als de Wereldomroep en Radio 1. "Ik heb dat 20

Verkiezingen op 4 juni

Meer informatie over het Europees Parlement en de verkiezingen op 4 juni is te vinden op: <http://europa.eu> en www.europeesparlement.nl.

jaar als freelancer gedaan. Eerst in Parijs, begin jaren 90 – ten tijde van de ineenstorting van Rusland – in Moskou, en daarna weer in Parijs. Na al die jaren vragen te hebben gesteld, had ik het gevoel dat ik de antwoorden ondertussen ook wel kon geven. Dat het tijd werd om wat verantwoordelijkheid te dragen. Het idee van: de wereld kan beter, laten we het maar eens gaan doen!”

‘De kleur van het parlement bepaalt de richting waar het geld heengaat’

Hoe de politiek werkt

“Toen mijn oog eind 2003 werd gevestigd op een advertentie van de PvdA die in de krant stond, ben ik met ze in gesprek gegaan. Na drie gesprekken was het rond en de keuze voor het Europees Parlement was eigenlijk vanzelfsprekend: ik spreek veel talen, heb een internationale achtergrond en beweeg me makkelijk in politieke kringen.” In juni 2004 werd Berman gekozen als lid van het Europees Parlement. Na twee jaar knetterhard werken, had hij door hoe de politiek werkt. “Het verschil tussen een journalist en een politicus is dat een journalist naar het verleden kijkt en een politicus altijd over de toekomst praat. Ik moest mijn blikveld radicaal verleggen, de agenda niet meer volgen, maar de agenda maken. Daarnaast moest ik het handwerk leren: hoe schrijf je een goed amendement en op welk moment moet je iets zeggen in een besluitvormingsprocedure.” In zijn portefeuille heeft hij begrotingszaken en ontwikkelingssamenwerking. Trots is hij op het feit dat zijn voorstel is aangenomen om 1 miljard euro te besteden aan boeren in ontwikkelingslanden zodat de productie omhoog kan en de voedselprijzen kunnen dalen. “In mei heb ik het voorstel ingediend en in november had ik het geld, voor Europese begrippen is dat super snel.”

Nauwere samenwerking tussen universiteiten
Voor wat betreft hoger onderwijs is er volgens Berman binnen Europa een geleidelijk proces gaande van steeds nauwere samenwerking tussen universiteiten. Zo worden diploma’s gelijkwaardig gemaakt en trachten men van Europa één groot gebied te maken waar studenten worden opgeleid. Dat versterkt enerzijds de positie van studenten op de arbeidsmarkt en anderzijds versterkt het de universiteiten. Daarbij stelt hij: “Europa geeft te weinig uit aan onderwijs en wetenschappelijk onderzoek. Er is nu 54 miljard over zeven jaar beschikbaar. Dat is een goede stap, maar niet goed genoeg. Het Europees Parlement vroeg 72 miljard en daar moeten we wel naartoe. De toekomst van Europa ligt in de toegevoegde waarde die ontstaat uit onderzoek. Dan moet je op een gegeven moment kiezen voor bijvoorbeeld minder geld in landbouwsubsidies en meer in onderzoek naar nieuwe energie en nieuwe materialen. Waar je boeren dan weer bij kunt betrekken voor de productie van voldoende organisch materiaal.”

Spannende verkiezingen

Als doorgewinterde parlementariër staat Berman als lijsttrekker van de PvdA aan de vooravond van de Europese verkiezingen die in Nederland op 4 juni worden gehouden. “Die verkiezingen zijn ongelooflijk spannend. Hoeveel zetels krijgt de PvdA, slagen we erin een progressief parlement te krijgen? De kleur van het parlement is enorm belangrijk, zeker gezien de crises, want het bepaalt de richting waar het geld heengaat. Het is goed dat mensen als Wilders meedoen, dan zie je dat het uitmaakt.”

Behalve Thijs Berman werken er nog veel meer alumni in/voor Europa. Illuster licht er een paar uit op de pagina hiernaast.

Alumni in Europa

Tom de Bruijn, permanent vertegenwoordiger

Nadat Tom de Bruijn in 1977 zijn studie Rechten had afgerond, ging hij werken bij het ministerie van Buitenlandse Zaken. Sinds 2003 werkt hij als permanent vertegenwoordiger van Nederland bij de Europese Unie. “Een groot deel van mijn werk bestaat uit het onderhandelen met collega’s van de andere 26 landen over alles waar de EU zich mee bezighoudt. Van verlaging van de btw-tarieven op arbeidsintensieve diensten tot aan de toetreding van Turkije. Werken voor Europa is spannend. We zitten in een periode van grote historische veranderingen. Om hierbij betrokken te zijn, is bijzonder boeiend.”

Peter van Dalen, lijsttrekker

De combistudie Contemporaine Geschiedenis en Internationale Betrekkingen rondde Peter van Dalen in 1983 af. Hij werkte daarna vijf jaar als medewerker bij het Europees Parlement. Nu is hij terug als lijsttrekker van de gecombineerde lijst ChristenUnie-SGP en wil hij graag in de commissie Transport van het Europees Parlement. “Als je van verschillende volken, talen en culturen houdt, is werken voor Europa erg leuk. Het is heel eenvoudig: vissen stoppen niet bij de grens en milieuvervuiling waait over heel Europa uit. We moeten dus samenwerken om deze grensoverschrijdende vraagstukken samen aan te pakken.”

Alexander Beels, secretaris generaal

Alexander Beels die in 1983 bij prof. Von der Dunk afstudeerde in de Contemporaine Geschiedenis, werkt sinds 1985 voor het Europees Parlement. Begonnen als beleidsmedewerker, nu als secretaris generaal van de ALDE-fractie (VVD en D66). ALDE staat voor Alliantie van Liberalen en Democraten voor Europa. “Toen ik hier begon had ik niet verwacht dat ik zo lang zou blijven, maar ik werd geïnspireerd door de toenmalige fractievoorzitter Simone Veil, overlevende van Auschwitz, die de bestaansreden van de Europese Unie belichaamt. Na grote projecten als interne markt, Schengen, de euro en de uitbreiding van het aantal lidstaten in 2004, houden we ons nu onder andere bezig met globalisering, klimaatverandering, immigratie en veiligheid.”

Jolanta Polomski, kandidaat

Ze studeerde Frans (1985) en Film- en Theaterwetenschap (1987) in Utrecht, studeerde een jaar aan de Sorbonne en haalde in Parijs ook haar MBA. Als kandidaat voor D66 heeft ze zich beschikbaar gesteld voor het Europees Parlement. “Ik voel mij Europeaan in hart en nieren. Ben geboren in Polen, woon sinds 1967 in Nederland en heb vijf jaar in Parijs gewoond. Ik denk en werk daarvoor vanuit een groot Europees bewustzijn. Als Europarlementariër wil ik mij inzetten voor een sociaal rechtvaardig, tolerant en niet xenofobisch Europa. De zegeningen van Europa moeten we kenbaar en zichtbaar maken. Daar wil ik graag aan bijdragen.”

‘Het is heel eenvoudig: vissen stoppen niet bij de grens en milieuvervuiling waait over heel Europa uit’

Sjerp van der Vaart, directeur

“Ik ben er trots op dat ik het gezicht van het Europees Parlement in Nederland mag zijn”, zegt de in 1981 afgestudeerde geschiedkundige Sjerp van der Vaart. “Het is een bruisende instelling waar voor 500 miljoen burgers veel gebeurt.” Sinds 2004 is hij directeur van het bureau dat uitleg geeft aan burgers over Europa en vooral over de Europese democratie. “De helft van onze wet- & regelgeving komt tegenwoordig uit de EU. We hebben daarmee een deel van onze soevereiniteit overgedragen aan Brussel. Wie op 4 juni stemt, bepaalt wat voor soort Europa we krijgen: groot of klein, groen of grijs, et cetera. De mythe dat Europa een tandeloze tijger is, klopt allang niet meer.”

U-paspoort

Thijs Berman

Geboren 26 september 1957 (in Coevorden) **Woonachtig** in Groningen (door de week in Brussel) **Burgerlijke staat** Thijs Berman is getrouwd en heeft 2 zonen (16 en 19 jaar) **Studie** 1977 toneelschool Maastricht • 1980 Universiteit Utrecht, Psychologie (kandidaats) • 1987 afgestudeerd als ontwikkelingspsycholoog aan de Universiteit van Amsterdam **Loopbaanstappen** 17 jaar correspondent in Parijs • 3 jaar correspondent in Moskou • sinds juni 2004 lid van het Europees Parlement namens de PvdA **Favoriete plek in Utrecht** “Boekhandel Selexyz Broese op de Stadhuisbrug en vooral de afdeling poëzie.” **Favoriete dichters:** “Rainer Maria Rilke en Herman de Coninck, en een zwak voor Remco Campert.” **Beste herinnering aan Utrecht** “Het inleidende vak ‘psychologische scholen’ in mijn eerste studiejaar.”